

Ljubljana, 7. 1. 2019

3. odziv o knjigi Vedenje in razredna pravila (B. D. Jurišič, 2018)

Ob novem letu smo dobili dragoceno darilo – mnenje o knjigi, ki sta ga nam poslali študentki Pedagoške fakultete v Ljubljani:

- Lara Hodej, študentka specialne in rehabilitacijske pedagogike.
- Ema Doplihar, študentka likovne pedagogike.

Za napisano mnenje se obema zahvaljujemo in jima želimo veliko uspehov še naprej.

Opis knjige in podatki za naročilo: <http://icpika.si/gradiva-za-strokovnjake/knjiga-vedenje-in-razredna-pravila/>

- + Moja pričakovanja do knjige Vedenje in razredna pravila so bila velika, saj sem predavanje Branke D. Jurišič, na Pedagoški fakulteti brez težav poslušala od začetka do konca in pri tem spoštovala predavateljico. Če bi bila učenka prvega razreda, bi to pomenilo, da imam na preprogi roke ob sebi, tako pa je pomenilo, da sem ugasnila mobilni telefon. Predavateljica je kratko opisala bistvene koncepte, zato sem se veselila, da jih z branjem poglobim. V knjigi pa nisem našla le poglobljenih bistvenih konceptov, podkrepljenih s strokovnimi spoznanji in rezultati raziskav, ampak tudi neposredno pretvorbo v raznovrstne praktične primere, fotografije in ilustracije, ki nam pomagajo pri delu z učenci različnih starosti oziroma razvojnih stopenj. Velikokrat smo namreč študentje rednih smeri deležni opazk, da »je teorija eno, praksa pa nekaj povsem drugega« in, da »bomo že videli, da se to ne da, ko ne bomo več mladi in naivni«. Avtorica pa nam na neposreden način preko zanimivih fotografij pripomočkov in vizualnih opor pokaže, da tisti, ki je takšnega mnenja zgolj potrebuje še nekaj vaje pri pretvarjanju teorije v prakso ter pri tem ponudi podporo preko primerov, kjer vsak ugotovi, da ni edini, ki včasih v stiski izbere neprimerne načine soočanja z neželenim vedenjem ter, kako je lahko isto sporočilo preko drugačnega načina komunikacije slišano povsem drugače. Avtorica torej ozavešča nerefektirana dejanja, kar je prvi korak pri spreminjanju le-teh, prav tako pa ne kritizira le naših neželenih vedenj, ampak prikaže tudi različne zelene izide, kot to pričakuje od nas učiteljev in nenazadnje mi učitelji pričakujemo od učencev. Če od učencev pričakujemo točnost, moramo namreč biti točni tudi sami.

To, da je vsak učenec (p)osebnost zase in je zato potrebno poučevanje diferencirati in individualizirati, v času študija slišimo velikokrat in absolutno se ne moremo s tem nestrinjati. Vendar imamo včasih začetniki težave s tem, kako nek postopek prilagoditi, če nismo povsem prepričani o postopku, saj poznamo le koncepte, na katerih postopek temelji. Seveda nas je univerzitetni študij naučil misliti na način, da koncepte pretvorimo na aplikativno raven, ampak je kljub temu koristno, če nam pri tem vsaj na začetku kdo pomaga, da

se počutimo bolj suverene. Da nam pokaže primere, ki jih nato sami nadgradimo glede na lastne potrebe. Hvala avtorici za to!

Menim, da se od specialnih pedagogov, sploh če smo zaposleni v šolski svetovalni službi, pričakuje da učiteljem podamo »nekaj konkretnega«. Osnovo temu poleg fotografij opor in pripomočkov predstavljajo že oblikovani kontrolni sezname na koncu knjige, ki nam služijo pri načrtovanju in uvajanju sprememb. Poleg tega pa nudijo zgoščeno ponovitev na drugačen način. Tudi to moramo namreč zagotoviti učencem, a ne? Veliko priložnosti za vadenje branja, pisanja, računanja in ... želenih vedenj. Pri uvajanju sprememb menim, da ne smemo pozabiti na odnos, ne le med učiteljem in učenci, kar prikaže avtorica kot pomemben element, ki vpliva na vedenje učencev, temveč tudi med zaposlenimi – zaprta vrata kabineta lahko slednje zelo ovirajo ...

Knjigo popestrijo tudi citati, ki med vrsticami povejo ravno tisto, kar želi avtorica, poleg tega pa dlje odzvanjajo v mislih, nudijo širši pogled na situacijo in omogočajo prenos na osebno področje. Sedaj vem, da moram zjutraj telovaditi 28 krat, da spremenim svoje naučeno vedenje vstajanja 15 minut pred začetkom obveznosti ... In, ko sem ravno mislila, da je dobro, če probleme rešujem takrat, ko se pojavijo-ne pa da se sekiram na zalogo-izvem, da je najboljši čas za reševanje problemov, preden se ti sploh pojavijo. Seveda pa ne morem mimo ilustracij – roza žabo z rumenimi pikami še vedno vidim pred očmi. Če boste prebrali knjigo, jo boste videli tudi vi. Vaši učenci pa nikoli več ne bodo deležni negativno izraženih pričakovanj!

Študentka Lara Hodej

-
- ✚ Knjiga Vedenje in razredna pravila se mi je zdela dobro napisana in pregledna. Vsebina, ki jo knjiga opisuje je zelo aktualna, saj menim, da se učitelji velikokrat srečujemo s problemi kako uveljavljati pravila in kaj narediti v primeru kršitev oziroma neupoštevanja pravil. Knjiga pa ni primerna samo za učitelje, temveč bi lahko njeno vsebino uporabili tudi starši pri svoji vzgoji. Teoretični del knjige je dobro podprt s praktičnimi primeri, ki so že bili izvedeni v šoli, z učenci, kar kaže na to, da je avtorica knjige do obravnavane vsebine res pristopala zelo temeljito in naravnano tako, da bo knjiga res v pomoč učiteljem oziroma bralcem te knjige. Vsebina je podprta tudi s slikovnim gradivom in internetnimi povezami, kjer lahko gradivo bralec brezplačno prenese in uporabi s svojim lastnem življenju oziroma v svojem razredu/skupni. To dejstvo, da je teorija tako dobro podprta s praktičnimi in slikovnimi primeri se mi je zdelo odlično, saj je potrebno, da se bralca take knjige opremi z dobrimi primeri iz prakse.

Dobro se mi je zdelo tudi, da so med vsebino knjige smiselno umeščeni tudi rezultati raziskave, ki je bila narejena med učitelji glede uveljavljanja pravil in njihovega učenja. Bralec se lahko tako seznanj z večinskim mnenjem učiteljev in vidi zakaj se avtorica na neki točki ukvarjala z določeno vsebino, saj so rezultati vedno interpretirani in vsebina, ki rezultatom sledi vedno odgovarja na vprašanje in poda rešitve določenega problema.

Za svoje delo/življenje sem veliko pridobila, saj je v knjigi res veliko praktičnih primerov dobre in slabe prakse. Uvidela sem kako pomembno je, da pravila učimo, imamo zanje opomnike nekje na vidnem mestu in da je zelo pomembna oblika pravil, ki jih postavimo, v smislu, da pravila vedno spodbujajo pozitivno vedenje. Ugotovila sem, da je potrebno posledice za neželjeno vedenje uvajati postopoma in da jih ne izvajamo takoj ob prvi kršitvi pravila, ampak najprej preusmerjamo neželjeno vedenje v želeno, saj vsak otrok/učenec potrebuje svoj čas, da osvoji določeno pravilo.

Knjigo bi priporočala vsem učiteljem, tudi tistim, ki imajo že dolgo delovno dobo in se nanašajo na svoje izkušnje in menijo, da ne potrebujejo dodatnega izobraževanja ali učenja na področju postavljanja pravil. Knjigo bi priporočila tudi staršem, saj lahko marsikaj pridobijo za svojo vzgojo.

Študentka Ema Doplihar

V IC Pika si želimo, da bi uporabniki naših gradiv/udeleženci seminarjev in drugi obiskovalci programov, sporočili mnenje o uporabnosti strokovnih vsebin, ali se obrnili na nas za kakšen nasvet – kako nekaj vpeljati v prakso... Veseli bomo vsakega odziva.

Več o programih, ki jih nudimo strokovnim delavcem in družinam je v povezavi: <http://icpika.si/program-dela/>

Vabljeni k branju preostalih naših gradiv. Veliko jih je prosto dostopnih na naši spletni strani: <http://icpika.si/gradiva-za-strokovnjake/vse-publikacije/>

Pripravila Sabina Pšeničnik, koordinatorica v IC Pika

Ljubljana, 7. 1. 2019